Oláh András

aluljárók foglya

szív-hideg síneken zakatol a mámor
kihalt végállomás… nem fékez a távol…

graffitis falakra sötétül az árnyék
rongyba csavart álmok szorítanak hátrébb

szemétbűzbe fullad plakátra gyűrt éved
nincs esély hogy Isten újra erre téved

beszűrődő fénycsík robbantja a jászlat
nem remény született csak gyönge utánzat